

Szerkesztői iroda:  
Nagyenyeden  
A KIADÓHIVATALBAN  
hová  
Iszp szellemi részét illető  
közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:  
Wokál János könyvkereskedése  
hová  
az előfizetések és hirdetések  
bérmentesen küldendők.  
Kéziratok nem adóznak vissza.

# KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:  
helyben házhoz hordva vagy  
vidékre postán küldve  
egész évre 4 frt.  
félre . . . 2 frt.  
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:  
3 hasábos petit sorért, vagy  
ennek helyéért 5 kr.  
Bélyegdíjért külön 30 kr.  
Nyilttér sora 15 kr.

## Szüret után.

(Sz.) Szőlőtermésünk leszedése és pinczékbe elhelyezése most már Erdélyhazarszékünkben is ez évre befejezést nyert. — Gazdaközönségünk az a része, mely e nemcs gazdasági ágat műveli, az idéni szüret eredményével általában meg lehet és meg is van elégedve úgy a mennyiség, valamint a minőség tekintetében. Több és jobb mustot ritka évben szűrtünk, mint a jelen esztendőben. Az 1888. évben termelt bor jó emlékét fenn fogjuk tartani évek multával is.

Azonban, dacára az eléggé bő musttermésnek és a jó minőségnek, gazdaközönségünk nyomott kedélyhangulattal szüretelt 1888-ban. Musttermését — ki eladóvá tette, nem tudta értékesíteni mégcsak olyan árért sem, milyenért a közelmúlt évek jóval gyengébb musttermését pénzzé tennie sikerült. A ki pedig nem tette eladóvá, reményt veszítve helyezte el pinczébe, hogy borának tisztességes árát meg fogja kapni.

S valóban bortermő gazdaközönségünk aggodalma eléggé indokolt.

A küszöbön levő regálé-megváltás boraink árát jelentékeny hanyatlással fenyegeti. A javaslatba hozott 3 frt állami adó hektóliterenként, melyet az elméző fog fizetni jövőre, ha a törvényjavaslat törvényvé válik, kétségen kívül akkora adóteher lesz borainkon, mely ezeknek árát nagy mértékben alább kell hogy szállítsa és alább fogja szállítani bizonyosan. Hisz 3 frt akárhány vidék bortermése értékének 30—40 százalékát képviseli. Ehhez járulnak az egyes községek által a bor bevételére és elárúsítására már kivetett rovatok, melyek akárhány helyen a 3 frtot hektóliterenként elérik, sőt felül is haladják.

Hogyan tudja a bortermelő gazda ilyen viszonyok mellett borát tisztességes árban értékesíteni, mikor minden hektóliter borra 6 forint állami és községi adóteher nehezkedik.

Hozzájárul még a baj növeléséhez az a körülmény is, hogy a mubort szabadon gyárthatja

és viheti piacra bárki is, kinek ezen iparág művelése tetszik; kinek lelkiismeretével ezen üzlet összefér.

A mubort olesó árért lehet adni, mert előállítására kevésbé, csaknem semmibe kerül. A valódi bor, termelési ár tekintetében, a muborral semmi esetre sem versenyezhet. A fogyasztó közönség is, fájdalom, kezd a muborral megbarátkozni, mert a valódi bornál olesóbb s a hatást megteszi ez is. Az állami intézkedés, hogy a mubort árulók kötelezettek ezt jelezni, az adott helyzetet mit sem fog javítani, azért nem, mert a fogyasztó közönség a mubort, jutányosabb ára miatt kezdi megszokni. Eddig fogyasztotta ezen kutyvaléket nem tudva, ezentul fogja fogyasztani tudva nyiltan, mert olesóbb s a hatást ez is megteszi.

Ilyen viszonyok között, ilyen kilátások mellett teljességgel nem lehet feltűnő, ha az idéni jóminőségű mustot is csak vontatva s mondhatni potom árért szedték az illetők, a ki pedig mustját nem adta el, reményt veszítve helyezte be pinczéjébe, hogy borának tisztességes árát meg fogja kapni.

Ha viszonyaink e tekintetben nem javulnak, higyük el, hogy bortermelésünket komoly veszély fenyegeti Magyarországon.

Szólóval beültetett gyönyörű hegyeinken, filloxa nélkül is el fognak némulni nem hosszú idő multával, a szüretelések vidám dalai, lármai.

Hazai bortermelésünkön három körülmény segíthet.

Egyik: ha a borelmérésre kivetett és kivetendő állami és községi adóterheket lehetőleg mérsékeljük.

Másik: ha a mubor termelését és eladását Magyarországon teljesen bészüntetjük.

Harmadik: ha a bortermelő gazdák vidékenként szövetségessé alakulnak, hogy a magyar boroknak piacokat szerezzenek s úgy a bel-

fogyasztás, valamint a kivitel akadályait éber megfigyeléssel elhárítani igyekezzenek.

Ezek által bortermelésünk továbbra is fenn fogjuk tartani s ebből az állam pénztárába tisztességes jövedelmet szolgáltatunk be, — ellenkező esetben bortermelő vidékeink lakossága biztosan koldusbotra jut.

Nagy ipusztriával beültetett szőlőhegyeink burgonya és kukoricza telepekké alakulnak át pár évtíz alatt. Iszunk muborts fizetünk adó ezután s többé nem a világhírű magyar borok után.

Olyan kérdés, mely megérdemli, hogy gondolkozzanak főleg magyar bortermelő vidékeinkről az ország házába küldött képviselőink addig, míg késő nem lesz.

## A regalemegváltás és a városok.

A rendezett tanácsu és törvényhatósági joggal nem bíró szab. kir. városok értekezlete a regalemegváltás tárgyában, november 6-án délelőtt tartott meg a megyeház nagytermében.

Az értekezletet Kovács Károly, Zalaegerszeg polgármestere nyitotta meg, mint a ki a városokat az értekezletre meghívta. Megnyitó beszédében hangsúlyozta, hogy a regalemegváltási javaslatok a rendezett tanácsu városok létérdekeit érintik és ez okból mulasztatlanul szükséges, hogy a városok az ellen felszólaljanak. Szóló azután felkéri, az értekezletet, hogy a tanácskozással vezetésére elnököt és két jegyzőt válasszon.

Az értekezlet közfelkiáltással elnöké Kovács Károlyt, jegyzökké Bonta Pált, Modor város polgármesterét és Lehoczky Jenőt, Igló város főjegyzőjét választotta meg.

Felolvastatott ezután az értekezleten megjelent kiküldött névsora. Képviselőket küldött 52 város.

A tanácskozás módzataira nézve az elnök azon nézetének adott kifejezést, hogy az értekezletnek, tekintettel arra, hogy a helyi viszonyok különfélék, egy általános elvből kellene megállapodni, miért is kéri a felszólalókat, hogy mellőzzék a részleteket és csakis általánosságban, elvi szempontból mondják el nézeteiket a regale törvényjavaslatok felett. Ha sikerül az elvi megál-

bára tételt. Legyen, a minnek lenni kell, — válaszolva az ifju.

A szabó így okoskodott:

— Az, a ki hamarabb elvégzi, ügyesebb kézműves lesz és így alkalmasabb egy nő eltartására.

A jó ember még csak nem is sejtette, hogy leánya hosszú czérnaszálat adjon annak, a kihez ő nem akar nőül menni.

Munka között tölték el a napot, a leány pedig így választá meg leendő férjét.

## A mumus.

(Ajánlom Bajánca Tamás urnak.)

Pereg . . . pereg . . .

Minden egyes kis elhulló levél elhervadt remény, összetört ábránd . . .

S az agg legény, ki egykor szorgalmasan látogatta a fényes báltermek ragyogó multságait, hogy kiszemelje maga számára az „ő“-t, most elnézi a hulló leveleket; lelke végig száll a multan, annak minden álmain s szomoruan sohajt fel: „Elmult!”

Valaha régen egy csodaszép leányt szeretett. Ah, az már csak mesébe való! Akkor még bimbó fakadott az ő lelkében is, akkor még tavasz volt, az első szerelem verőfényes kikeletje, tele virággal és dallal . . .

Mikor arra a halvány arcra nézett, mikor belevesztelt sovár tekintete azokba a sötét szemekbe s edes bódulatban lelke öntudatlan alkotásával meglapta az örökké valóságot, mikor . . . ah! . . .

A levél tovább hulldogál . . . „Elmult!”

## TÁRCZA.

### Egy kis történet.

(Angolból) — V.

Egy szabónak volt egyszer egy leánya. Az ifjuság messze vidékről, csak úgy özőnlött hozzá, hogy szépségét bámulja.

Két vetélytárs jött hozzá egyszer és szóla: — Csupán csak kegyednek mondhatjuk meg, hogy miért jöttünk ide?

— Igazán! Es mit kívánnak önök tőlem? — kérdé. — Mi szeretjük kegyedet és mind a ketten nőül akarjuk venni, — szólanak az ifjak.

A leány felboszankodva, előszólítá atyját, aki a két szerelmeit kihallgatá és ezután mondá:

— Elkéstek; de csak menjenek haza, holnap azután jöjjenek vissza és akkor megtudják, hogy melyiké lesz leányom.

Másnap virradtkor a két ifju visszatért. — Itt vagyunk — szólanak — s jusson eszébe, hogy mit ígért tegnap.

— Várjanak egy kissé, — folytató, — a városba kell mennem egy kis posztó bevásárlásért. Ha azzal majd hazajövök, megmondom, hogy mit kívánnak önöktől.

Midőn a szabó visszatért a városból, előszólítá leányát és az ő jelenlétében mondá a két ifjunak:

— Gyermekeim, önök ketten vannak, nekem pedig csak ez az egy leányom van. Melyiköknek adjam most őt oda, vagy melyiköktől tagadjam meg? Nézzék ezt a

darab posztót; két egyenlő darabot szabok belőle; mindeniköknek varni kell rajta, a ki munkáját leghamarább elvégzi, leányom azé lesz.

A két vetélytárs munkához látott és elkezdte varrni.

Az apa előhívá leányát és mondá neki:

— Ime itt van a czérna, készítsd el a két munkálónak.

A leány engedelmessékedett atyjának és elvév a czérna csomagot, leült a két ifju közelében. Ő a milyen szép, olyan ügyes is volt; atyja nem tudta, hogy a kettő közül melyiket szereti, még az ifjak sem tudták, ő azonban jól tudta.

A szabó magokra hagyta őket, a leány pedig füzőgeté a czérnaszálat.

Az ifjak elvették a czérnaszállal füzött tüt és hozzálátak a varráshoz.

Az egyiknek, a kit a szép leány leginkább szeretett, rövid czérnaszálat adogatott, a másiknak pedig, kit nem szívelt, hosszú czérnaszálat juttatott.

Siető gyorsasággal varrták; tizenegy óraker még félig sem voltak elkészülve, mégis már három órára az ifju, ki rövid czérnaszálat kapogatott, elvégezte munkáját, míg ellenben a másiknak még sok varni valója maradt.

Midőn a szabó visszatért, a győztes átadá neki a bevezett munkát, míg vetélytársra még csendesen varrogatva ült.

— Gyermekeim, szóla az atya, én nem kedveztem egyiköknek sem, a posztót két egyenlő részre szabtam és ezt mondtam, hogy a ki leghamarább elvégzi, leányom azé leand, ugyebár?

Atyám, megértettük és épen ezért elfogadtuk a pró-



apodást létre hozni, akkor elnök legcélszerűbbnek tartaná, ha az értekezlet bizottságot küldene ki azon munkálat kidolgozására, mely munkálat hivatva lesz kifejezést adni az értekezlet kívánalmának.

A tárgyhoz elsőnek Z a y A d o l f orsz. képviselő szólott. Szerinte a regale-jövedelem az egyedüli, amelyre a városok felvirágzását alapítani lehetett volna. A kormány javaslata ezt a jövedelmet veszélyezteti, mert általános a nézet, hogy a kormányjavaslat számításaszerint nyújtandó kárpótlás az eddigi jövedelmek csak mintegy felét képezi. A városok ma azért gyűltek értekezletre, hogy védekezzenek a javaslat ellen. Nézete szerint a leghathatósabb védelmi eszköz az leendő, ha a városok tiltakozásnak a regalejavaslat ellen. E végre indítványozta, hogy az értekezlet mondja ki egyértelműleg, hogy a regalejavaslat káros és veszélyes a városokra, miért is az országgyűléshez és a kormányhoz felirat intézendő az iránt, hogy a rendezett tanácsú városok vétessenek ki a regalemegváltási törvény intézkedése alól.

U c s n a y Ernő polgármester (Trencsén) elismeri, hogy a regalemegváltás kárt fog okozni a városoknak és legjobb volna, ha a regale nálunk meghagyatnék. De mert ezt kivihetetlennek tartja, csak oda kellene hatni, hogy úgy mint a törvényhatósági joggal felruházott városok, a rendezett tanácsú városok is kedvezményben részesítenek. A miniszterelnök a regale-bizottságban oda nyilatkozott, hogy a rendezett tanácsú városok kedvezményben azért nem részesíthetők, mert a regale nem eredeti jogon bírnak. Ezzel szemben szóló utal arra, hogy a törvényhatósági joggal felruházott városok közt vannak olyanok, amelyek tényleg nem eredeti jogon regalebirtokok s viszont a rendezett tanácsú városok közt a szabad királyi városok eredeti jogon regalebirtokok. Indítványozza, hogy az értekezlet ne helyezkedjék a negatív terétre; de kérje a törvényhatósági joggal bíró városoknak már megadott kedvezményeket az összes rendezett tanácsú városok részére, de ha ez elérhető nem volna, akkor legalább a s z a b. kir. városok részére. Ezen indítványnak el nem fogadása esetére a tanácskozásban városa nevében továbbra részt nem vehet s kérné, hogy a rendezett tanácsú városok külön értekezletet tartsanak.

P a k s y Károly polgármester (Hajduböszörmény) főleg az általa képviselt város kérelmét adja elő. 1881-ben átlagosan 18,000 forintot, 1884-ben 20,100 forintot, 1887-ben 25,000 forintot ért el a város a regale után. Miután a javaslat csak 19,000 forintot, illetőleg tisztán 17,000 forint után adna kárpótlást, világos, hogy a város jelentékeny veszteséget szenved.

E példára való hivatkozással, amelyvel az általa képviselt város nem áll egyedül, főleg azt kívánja, mint kérelmét felveendőnek a feliratba, hogy nem az öt évi átlag, hanem a jelen időszak képeze a nyújtandó kárpótlás alapját, a mint ez már a törvényhatósági joggal bíró városoknak concedáltatott. Ez annál inkább kérhető, mert a törvényhatósági joggal bíró városoknak adott kedvezmény tulajdonképpen a városokat sújtja, a mennyiben a regalebizottságban adott azon nyilatkozat, hogy ebből 10 millió teher hárulik az államra, azt jelenti, hogy e teher többletet a rendezett tanácsú városok fogják viselni. Mindezeknél fogva kívánja, hogy a törvényhatósági joggal bíró városoknak adott kedvezmények terjesztessenek ki a rendezett tanácsú városokra is.

C s o m o r Kálmán polgármester (Gyöngyös) Zay indítványa ellen szólal fel, mely szerinte a negatív elvét

foglalja magában. Ha törvényhatósággal bíró városok kaptak engedményt, a rendezett tanácsú városok is nyerhetnek valamit. Indítványozza, hogy az értekezlet akként járjon el, hogy bizottságot küldjön ki a kérvény formulázása végett.

K o v á c s Gyula polgármester (Nagyenyed) szükségesnek tartja előbb a kérdés tüzetes megvitatását, hogy a kérvény indokolása alapos legyen. Tüntetni és mint Zay mondta erkölcsi nyomást gyakorolni szóló nem jött volna ide, hanem gyakorlati eredményt akar és igyekezni kell elérni azt, a mi elérhető. Ha csak azt lehetne elérni, a mit a törvényhatósági joggal felruházott városok már kaptak, ez is elegendő volna. Ily irányú indítványt elfogad. Trencsén város polgármesterének alternatív indítványát szűkebbül tartja.

S z e d e r k ö n y i Nándor orsz. képviselő (Eger) azt fejtegeti, hogy helytelen az a nézet, mintha itt hasztalan tanácskoznának. Kérvényezési joga minden állampolgárnak van és ezt itt nem gyakorolni, kötelességmulasztás volna. A városok álláspontja a regalejavaslatl szemben világos. Ez a javaslat érdekeikbe ütközik és szükséges, hogy annak az országgyűléshez intézendő kérvényben kifejezés adassék. A trencsényi polgármester indítványára megjegyzi, hogy a szerzési cím nem tesz itt különbséget. A jogalap minden városra nézve egyforma. A kedvezmény szót veszélyes volt — nézete szerint — hangoztatni, mert ennek az a következménye, hogy az érdekeket egymással szembe állítják.

D r. H e l c z Antal polgármester (Esztergom) úgy van meggyőződve, hogy a városok egyhangú felszólalásnak lehet eredménye főleg, ha az elvi álláspontban egyértelműség nyilatkozik. Leghelyesebb volna, ha a regalejavaslat a városokra nem terjedne ki, de mert az alig viheto ki, olyat kell kérni, a mi elérhető. Így a kárpótlásnál a teljes kárpótlást kell követelni és ez a jelenlegi jövedelem. A trencsényi álláspontot, noha olyan város képvisel, mely azelőtt törvényhatósági joggal bírt, nem helyesli. A bizottság kiküldését pártolja.

S z ö n y e y Kálmán polgármester (Lőcse), szintén nem tartja helyesnek, hogy a törvényjavaslat különbséget tesz a köztörvényhatósági és a szabad királyi és rendezett tanácsú városok között, hanem kívánja, hogy azok egyöntetű elbírásban részesüljenek s hogy keressék, miszerint a megváltási alap a szabad királyi és rendezett tanácsú városoknál is a városok zárszámadásai legyen s ne az adó alapján állapíttassék meg a váltási díj.

B i t t e r a Kálmán polgármester (Besztercebánya) csatlakozik az előtte szólóhoz.

S i m a Ferencz (Szentés) midőn az eddig megállapított elveket maga is yallja, csak azt óhajtja érvényre juttatni, hogy megváltási alapul a zárszámadások és pedig a legutolsó évi zárszámadás vétessenek fel a törvénybe.

S i d ő István polgármester (Somorja) a vitát be akarja fejezni s kívánja, hogy bizottság küldessék ki az operatum elkészítésére s annak a munkának alapján holnap vitakozzanak.

P o l o n y i Géza (Hajdusoboszló) polemizál Ucsnayval s aztán figyelemmel, hogy most nem a kormányhoz fordulnak, mert a kormány már kimondotta, hogy több concessiót nem ad, hanem a képviselőházzal fordulnak. Nekik tehát erkölcsi és jogalapon kell nyíltan kimondaniuk, hogy ők is követelik, hogy a kiküldendő bizottság operatumában kifejezés adassék annak, hogy a

rendezett tanácsú városok a megváltás alól egyszerűen kivétessenek, ha pedig ez nem volna lehetséges, követeljék, hogy a váltási alapul a zárszámadások vétessenek s ő bizik a törvényhozás többségében, hogy a méltányosság alapján nyugvó kérelmét teljesíteni fogja.

Az értekezlet többek felszólalása után bizottságot küldött ki, mely holnapig a képviselőház elé terjesztendő memorandumot fog kidolgozni. Ez emlékiratot a holnap délelőtt tíz órakor tartandó ülésen fogják tárgyalni.

Ezen ülés következőleg folyt le:

K o v á c s Károly zalaegerszegi polgármester megnyitván az értekezletet, jelenti, hogy az országgyűléshez intézendő kérvényt az e végre tegnap kiküldött bizottság elkészítette azon az alapon, a melyet tegnap az értekezlet elfogadott. Ezután dr. F l o r e k Károly bizottsági jegyző felolvassa a kérvény tervezetét, a melyhez némi észmeccsere fűződött.

I g y S i d ő István somorjai polgármester felhozta, hogy tegnap abban állapodott meg az értekezlet, hogy kérelmezni fog az országgyűlésnél, már pedig a kérvény tervezetében van egy passus, mely tiltakozást foglal magában. Ezt eliminálni szeretné.

D r. H e l c z Antal esztergomi polgármester a megállapodás létrejötte céljából azt ajánlja, hogy a felszólalók csak a petitumra vonatkozzanak.

D o b a y János gyulai polgármester, eltérően a kérvény tervezetétől, a megváltás alapjául csakis az 1887-ik évi zárszámadásokat kívánja vétetni.

S i m a Ferencz szentesi városi képviselő, erősebb hangon kívánja a kérvényt szövegezni s különösen azt, hogy benne nem kedvezmény kéréséről, hanem jogosultság elismeréséről legyen szó.

C s o m o r Kálmán gyöngyösi polgármester kívánására a kérvény petitumát újra felolvassák pontonként és ezen sorrendben tárgyalják.

Többek felszólalása után az értekezlet megállapodott abban, hogy miután az idő rövidségénél fogva még a szövegezés nem készíthetett el teljes correctséggel, jelenleg csak a petitum részét veszik tárgyalás alá s a végleges szövegezés utólagosan fogja még a 15-ös bizottság megállapítani.

Az értekezlet e szerint a bizottság által fogalmazott s dr. M e s k ö László nyiregyházi főügyész módosításával szövegezett első petitumi pontot ily szövegben fogadta el: „Az italmérsi jog megváltása a rendezett tanácsú városokra ki ne terjesztessék, hanem a városok regalejuk tulajdonában meghagyatván, saját területükön az italmérsi illetékek és díjak szedésére feljogosítsanak, ugyanazon módozatok mellett, melyek az italmérsi jog kihasználása tekintetében törvényhatóságilag megállapítottak fognak.” A petitum második pontja vita nélkül fogadtatott el a következő szövegezésben: „Ha azonban az italmérsi jog megváltása a rendezett tanácsú városokra is kiterjesztetnének, ezek ugyanazon elvek szerint, ugyanazon jogokban részesítenek, mint a törvényhatósági joggal felruházott városok.” Harmadik pontjában a kérelem következő szövegezésben lett elfogadva: „Adassék az állam által a ki-sajátítandó italmérsi jog vagyoni értékének teljes megtérítése, megengedtetvén a rendezett tanácsú városoknak, hogy akár zárszámadásaik, akár más hiteles bizonyítékok nyújtó a valóságos értéket kimutathassák.” A negyedik pont következőleg fogadtatott el: „Kezelési költség s illetve megváltási díj címűen a r. t. városoknál legfeljebb 5% vonassék le az adóbevalláskor elkülönítve kitüntetett ke-

Sokáig volt rabja a fájdalomnak. Megsebzett lelke évekig hordá még ez „imádkozó hazug arcot.” Aztán az égető tüzet lassan-lassan hamu fődte be s ő gyógyulni kezdett. Ha lelke olykor visszatért is még az „emlék”-hez, csupán olyanak tetszett az már, mint egy halotté, kit mélyen-mélyen eltemetünk s a kiről tudjuk, hogy soha többé a miénk nem lehet. De a régi láng s a régi fájdalom kiveszett . . . elmúlt . . .

A levél tovább hulldogál . . .

Aztán jött a másik! . . . Eleven arcz, melyen a szellem beszél.

Ott látta meg ezt is a csillárok ragyogó fénye mellett, a mint csábos libbenéssel járta a keringőt. Csak nézte, nézte hosszasan, míg vele is keringőt kezdett járni a terem, a falak az épület, az egész világ. Megszédült . . . Törbe esett . . .

Mikor hazatért, elkísérte az a kép, mint elkísérte azután bárhová.

Asztalához ült, irni kezdett: irt ahhoz a képhez, mely oda volt rajzolva lelke mélyére:

„Benned föltámadt eltemetett világom. Benned fölébredt régi halottam. Hozzád csatol az imádat, mely lekemet fölemeli hozzád. Eddig ézétalan volt életem, ezután ezélja lesz te általad. Eddig ézétalan volt életem, ezután a legszebb célért fogok közeni te éretted: Szeréss — szeretlek!”

Hát még, a mikor megtudta, hogy e sorokon végig futott annak a képnek a ragyogó két szeme, még akkor érezte magát igazán boldognak . . .

El-eljárogatott az „Ó” ablaka alatt, néha még haza is kísérté s ilyenkor mindig azzal a nyugalommal tért pihenésre, hogy megállapodhatik, jövője meg van alkotva.

Egyszer aztán elkezdett a hir sutogni, bugni, hogy annak a szép kis lánynak kérője fog akadni: egy — gazdag, roppant gazdag ember.

És ő a szellem egyszerű embere, — kinek vagyoni állása, aligha volt kedvezőbb, mint az enyém, vagy bárki más líkas zsebé halandós — szilárd eltökéléssel nézett a jövendő elé s merész tusára készült a szellem az anyag ellen.

Egy délután agg legényünket egy társaságba vonta végzete, hol a többi harapni valók között fölszínre került az ő helyzete is s ő büszke öntudattal beszélt az ő hitéről, mely a szellemnek diadalt ad az anyag felett.

És ime hitében nem is csalódott.

A társaság Nesztor, egy öreg, komoly bácsi oda fordult hozzá s biztató hangon mondá:

„Ne féljen öcsém, maga lesz a győztes, mert — a másik fél nem fog harcolni. — Jegyezze meg barátom, hogy vannak olyan mumusok, kikkel nem ijesztgetni hanem bátorítani szokták az embert!”

Hőstünk nem tudott szóhoz jutni. Oda kapott a homlokához, mintha valamit elakarna üzni.

„Tehát én csak báb vagyok, kit sakktablára állítanak s mozdítani ide oda. Nem, nem . . . Férfi vagyok. Van büszkeségem s ezt elrabolni nem engedem!”

És most ott áll, nézi a busan alá pergő leveleket s szíve megtelik emlékekkel.

A levél száll . . . száll . . .

Az ő ajka minden egyes hulló levélnél halkán suttozja: Ez is „Elmúlt!”

De lelkében már nem fájdalmat érez, csupán sajátos megnevezhetlen érzést, mit a költő úgy nevez, hogy „egy kis mámor futó köde.”

Bojtorján.

„ . . . Megátkozott!”

Mély szánakozással állják körül Adil grófnő sírját rokonai, ismerősei; a gazdagok, mert szerették; a szegények, mert jöttevő anygaluk volt, míg élt. Milyen sok szegényt megvigasztalt, felruházott, Isten áldja meg még a hajszálát is, a hol elhullott, mondák a szegények.

„Vajjon mi vihete öngyilkosságra?! bizonyosan titkos szerelme” — találgatják hazafelé menve a gazdagok! . . . S mindenki elmegy a sírtól; a sírásók elvégzék szokott robot munkájukat. A csillagok fagyos szánakozással, fájdalmas fényvel derengenek, egyik ép most szaladt le, talán az ő csillaga?! ki tudja?! . . . Oly fénylő ivet ira az égen s oly szikrázva pattant szét a földön! . . .

Egy magas ifju áll a sírkereznél, üres, fagyos tekintete végtelenbe bámul, valamit keres, valamit . . . s a halott lelke száll . . . száll . . . fel . . . fel a magasba . . . A test a sírban van . . . a csillag már lefuttott . . . Az ifju lelke vele száll, teste érzéketlen áll az új sír felett . . . a lelkek szállanak . . . fel . . . fel a magasba . . . Az ifju dermedni érzi tagjait, nem bír repülni a végtelenbe, a földhöz vonja a testiség, a földhöz, a kinak, a nyomor házához, hol őt senki sem szereti már többé! . . . A lelkek szállanak! . . . fel, fel a magasba . . . a föld határáig elértenek, a lélek birodalma nyílik előttük . . . Az ifju lelke még elmarad, a halott lelke száll . . .

Még egyszer megbocsát talán?! . . . s az ifju lelke siet társa után.

„El! vissza! hűtelen! . . .” Az ifju kábultan tántorog, tagjai reszketnek, fagyos tekintete könnybe lábad!

„ . . . Oh hát nincs irgalom, kegyelem számomra

zelési  
kérelm  
főbbol  
ruház  
eszköz  
által k  
ságnak

jük hin  
északi  
uralom  
ha azo  
az időc  
máskor  
magasa

lékos b  
vőjét b  
cs. kir  
— mit  
család  
Áldást  
zafias  
pontján

a nagy  
jeles ta  
akadály  
b i b l  
Dr. B  
nyel  
t é n e  
s mind  
a tanul  
mészet  
mindég  
előadás

6-án a  
látogat  
végen  
korlatn  
s balté  
eszméle  
tozott,  
volna r  
ha kala  
menjen  
honvéd  
houvéd  
innen a  
két nap  
hol mé  
várjuk  
bevárás  
mellé.

te nála  
remegő

szél. m

„Légy

átkozot

gunyos

czájja v

„

kábulta

gyorsab

kivert t

imát ze

hangja

hallatár

A

eszméle

kapuja

vébe ve

tekintet

tetlen c

„megát

lelke ó

M

gatózni

kötél, a

fogott k

„Megát

A

— szeg

tett! .

gatózta

s nem

én eskü

tát . . .

rázza l

A

régi ko

világ, a

szerle

örökös

nélkül

zselési költség számításba vétessék." Az ötödik pontja a kérelemnek így szól: „Megváltási vitás ügyekben a legfőbbfokú hatósági illetőséggel a pénzügyi közig. bíróság ruháztassék fel s mondassék ki hogy kártalanítási eljárás eszközöléséhez a törvényhatósági közigazgatási bizottság által küldendő albizottságba, csak a közigazgatási bizottságnak választott tagjai s tisztviselői küldhetők ki.”

## VEGYES HIREK.

— **Időjárásunk** hirtelen tőlire változott, de szeretjük hinni, hogy csak ideiglenesen s hogy a mostani zord északi szél megszüntével, szelidebb déli légáramlat kerül uralomra, mely a vékonyka hórteget gyorsan felemészti, ha azonban nem így lenne s kitűnnék, hogy nem értünk az időcsináláshoz, — vigasztaljuk magunkat azzal, hogy máskor is volt már korai tél s hogy utóvégre az időjárást magasabb hatalom megkérdésünk nélkül intézi.

— **Nász hír.** Ifj. Z e y k J ó z s e f c s. kir. tartalékos huszárhadnagy, e hó 15-én Kolozsvárt tarja esküvőjét b. J ó s i k a Lajos valóságos belső titkos tanácsos, cs. kir. kamarás s főrendiházi tag leányával. A fiatal pár — mint halljuk — Krassószörény megyében, a Z e y k család ebendorfi birtokán fog egyelőre megtelepedni. — Áldást s boldogságot kívánunk a fiatal párnak, mely hazafiás erényekben nevékedvén fel, a hazának bármely pontján hasznos szolgálatot fog tenni.

— **Tanár-helyettesítés.** K e r e s z t e s J ó z s e a nagyenyedi theologiai akadémiá süléskörében ismert jeles tanára, a tanításban súlyos agybeli betegség miatt akadályozva levén, tantárgyai közül az u j s z ö v e t s é g i b i b l i c á t s a g ö r ö g b i b l i a m a g y a r á z a t o t Dr. B a r t ó k György ev. ref. lelkész, — a h é b e r n y e l v e t s z ö v e t s é g i i r o d a l o m t ö r t é n e t e t J ó z s a Zsigmond fogja e félévben előadni s mindketten megtartották már első előadásukat, mellyel a tanuló ifjuságot nagyon megnyerték, a mit nagyon természetesen is találunk, miután a két helyettes tanár mindegyike tantárgyával szakszerűleg foglalkozott s jele előadási hépelességgel rendelkezik.

— **Baleset.** K i s B á l i n t megyei birtokos e hó 6-án a honvédlaktanyában akarta késő éjjel ismerősét meglátogatni, de mivel nem volt tudomása a magyarutca végén eszközölt bevágásról s az itt épült támfalról, — a korlátnélküli magas járdáról a következő csatornára zuhant s baltérdén jelentékeny zúródást szenvedett s rövid időre eszméletét is elvesztette. Magához térvén, segítségért kiáltott, de a mellette elhaladó a helyett, hogy segítettek volna rajta, még gunnyal illeték, — mondván — hogy ha kalapját részeg fővel elvesztette, csak keresse meg s menjen isten hírével. Végre a közeli kocsmáros s egy honvéd altiszt felszedte az utról s nagy ügyvel-bajjal a honvédlaktanyába, majd dr. R e z n e k János orvoshoz s innen a „Nemzeti Szállodába” szállította. Kis Bálint csak két napi ápolás után volt képes hazautazni Szászsebesbe, hol még több napi gyógykezelésre lesz szüksége. — Elvárjuk, hogy a városi hatóság második szerencsétlenség bevérsása nélkül, alkalmas korlátot állítat a magas járdák mellé.

te nálad se, te is eltaszitsz?! hocsáss meg!” susogja remegő ajkkal.

„Nem birsz követni?! ugy légy átkozott!” sivitá a szél, mintha szellemajokról kelne a bang rémesen, fájón... „Légy átkozott!” susogja a lombja, a sirkereszt, „légy átkozott!” hangzék a sirból is. A fehér sirkövek oly gunyosan tekintenek reá, a fák suttagó lombja gunyaczajjá válik.

„Megátkozott!” ordítá kétségbeesett fájdalommal s kábultan rogyik a földre... S a halott száll, gyorsan, gyorsabban, fel... fel a magasba, mint a pályájából kivert üstökös örült sebességgel siet a napba... hálaimát zeng, vagy bünbocsánatért esd a bujdosó lélek, de hangja szebb, mint a spherák bábajos zenéje, melynek hallatára megőrül a szokatlan kéjtől az emberi szív.

Az ifju még soká feküdt ott eszméletlenül... végre eszmélt, lelke alábukott a magasból, mint a paradicsom kapuja őrzésére kárhözottatott angyal s lángpallosát őnszívébe veré! S rohant az ifju, szeméi vérbe forogtak, arca, tekintete, egész lényé átkozta a kegyetlen sorsot, de tehetetlen dühében önmagára száll átka, ajkai vadul ordítják: „megátkozott!” s rohant! rohant ezáltalán... s a halott lelke örült sebességgel közeledik ezéjához!

Megkötözék, tűré az ifju; a kötél nem engedi rángatózni, remegő, izgatott tagjait, csak olykor-olykor roppan a kötél, az ifju szeméi vadul forognak, ajkaiba harap, ökölre fogott kezével fenyegeti a zsarnok eget, vadul orditva: „Megátkozott!”

„Ah! én nyomorult! — mormogja nyugodt perczeiben — szegény koldus létemre grófnőt szerettem! Ő is szereti!... s „megátkozott!” s ajkai ismét göresösen rángatóztak... Oh én gyáva kigyó!... Halálba kergetém s nem bírák követni! Megígertem, hogy követni fogom; én esküszögő nyomorult! „Ő kikerülé szegényét, gyalázata... engem megátkozott!” s az ifju dühöng... őrvöng!... rázza lánsait!

A hűség, egy a modern világ által már nem ismert, régi kor által bálványozott, de már kihalt növény; egy kis világ, mely egy lény körül forog, telve olvadó ábránddal, élő szerelemmel; örök ábrándozás, miből nincs kiábrándulás; örökös hit, mely vég nélkül remél, élő remény, mely vég nélkül szeret.

Mercur.

— **Répaczkorgyár erdélyben.** Az erdélyi részek valamelyik alkalmas, később meghatározandó pontján, mint az „O. E.” jelenti, nagyobb répaczkorgyár felállítását tervezetik, mely szükségleteit kizárólag az erdélyrészi birtokosok által termelendő cukorrépából fogja fedezni. K e m é n y Kálmán b. alsófehérmegyei főispán felhívást intézett az erdélyi gazdasági egyletekhez és nagyobb birtokosokhoz, hogy a gyár érdekében megindult mozgalomban vegyenek részt. A gyár felállítása a vállalkozók részéről azon feltételtől tételt függővé, hogy a birtokosság úgy, mint a csehországi répatermelők, tíz évre egy millió métermássa répatermést szerződésileg biztosítson a gyárnak, a mi öt ezer hold területnek felelne meg. A szerződő birtokosok, az „O. E.” szerint a répa után métermázsánként 65 krajczár beváltási árra, sőt holdankint 15 frt termelési előlegre, ingyen vetőmagra és nagy vasuti kedvezményekre számíthatnak. A gyár a jövő évben kezdené meg működését.

— **Bivalyarázdalkodás.** T o r o c z k a i Sándor toroczkószentgyörgyi birtokos, több bivalat hajtatott át Enyeden a töviái országos vásárra. Ezek egyike neki vadulva, neki rontott E g r e s s i könyvkötő 2 leánykájának, a mint haza akartak menni. Nehány ács fejszével verte el a dőfős állatot s így a két kis leány erősen megijedt ugyan, de jelentékenyebb sérülés nélkül menekült az életveszélyből. A rendőrség a tulajdonost kérdőre vonta, de ez azzal védekezett, hogy a bivalat eddig szelidtermesztű volt. Egressi némi pénzbeli kárpótlást nyert.

— **Annatelli bűvész** e hó 7-ére és 8-ára hirdett öles falragaszokon érdekes előadást, a közönség hiánya miatt csak 7 én játszhatott. A jelen voltak meg voltak elégedve a látottakkal, de annál kevésbé lehetett a bűvész megelégedve azon csekély érdeklődéssel, melyet a nagyenyediek a spiritizmus csodái iránt tanusítanak. — Szerencsésebb volt egy h a l á s z m e s t e r, ki egyelőre egy kitömött e z á p á c s k a mutogatására alapította megélhetését, ennek türethető közönsége volt.

— **Polonyi Domokos,** városunk kedvelt fodrásza, üzlethelyiségét nagyobbítva, a magasabb igényeknek megfelelően, kényelmesen és elegánsan berendezett fodrász és borotváló termet nyitott.

— **Torda város monográfiája.** B. O r b á n Balázs országgyűlési képviselő, az általa megirandó Torda város monográfiájára előfizetést hirdet. Az előfizetési ára egy fűzött kötetnek 3 frt, diszkótésű kötetnek 4 frt. Szerkesztőségünknel iv van letéve, melybe az előfizetni óhajtókat szívesen bejegyezzük.

— **Lelelezott szárvíz-hamisítók.** Em litve volt már, hogy dr. Popp J. G. udvari fogorvosnak az egész világban kedvelt Anatherin-szárvízét erősen hamisítják és hasonló elnevezés alatt hozzák forgalomba. Miután Popp dr. udvari fogorvos most Budapesten vezérképviseletet állított fel, a pesti ház főnöke jónak tartotta Magyarországon az ily utánzatok elnyomása céljából, nagyobb körutra indulni. Eddig 18 városban 250 üveg hamis Anatherin szárvízet koboztatott el. Ez a mulatság sok pénzbe kerül ugyan, de a feltaláló már egyszer alapos rendszabályhoz akar nyulni készítményei 40 éves jó hírnevének megóvása miatt. Hogy a hamisítók mestersége még jobban megnehezíttessék, elhatározta a feltaláló, hogy az e d d i g i p a l a c z k o k n a g y s á g á t k é t s z e r e s e n megnagyobbítja. Ezt az áldozatot szívesen hozta abban a reményben, hogy a közönség ezután a gyenge utánzatoktól jobban fog óvakodni és csak Popp-féle Anatherin-szárvízet és fogpasztát fog elfogadni. Az árak ugyanazok maradnak, vagyis a palaczkok nagyságához képest: 50 kr. — 1 frt. — 1 frt 40 kr.

## CSARNOK.

### A rugós kalap.

Régen, nagyon régen történt, hogy egyik bizalmas barátomhoz a következő sorokat írtam:

„Pajtikám! ma este jogászból lesz s nekem a bálózás iránti előttem ismeretes ellenszenvem daczára, el kell mennem. Könnyen kitalálható miért? Ott lesz ő. Nem kölcsönözhetné ide rugós kalapot? bál után baj nélkül visszaküldöm.”

Béla barátom rögtön válaszolt: „Egyetlen barátom! Tulságos figyelmet tanusítasz kalapom iránt s azonnal át is adnám e derék jószágot, ha magam is el nem mennék a bálba. Nekem a tánczolás nem kenyerem, s ezért csakhamar az étterembe szoktam visszavonulni, hol az ember könnyen ellehet rugós kalap nélkül is, ekkor rendelkezhetsz vele. — Az esteli viziontlátásig!”

Véletlenül mindjárt az öltözöben találkoztunk, Béla beadta kényelmes nemezkalapját s frakkja alól elővette a rugós kalapot, a mi közös kalapunkat.

Mennyire kimélte! Egyelőre egyik mellékteremben tartózkodtam, várva barátomat, ki megesküdött, hogy ezt a szükséges bálit kellek nekem átengedi.

Andalító tánczene hangzott ki a teremből s én epedve gondoltam reá, ki talán épen Bélával lejt végig a teremben s tudtán kívül akadályozza barátomat, hogy szavának álljon. Végre megjött Béla, kalapot csereltünk, ő

kihevült arczára huzta ócska köcsögemet s kisetett az étterembe. Én néhány kecses mozdulatot tettem a színtén nem kifogástalan kinézésű „derék jószággal” s beléptem a tánczterembe. Gyorsan feltaláltam választottamat, ki szerencsémre csak kevéssel érkezett előbb, s még hétésszer, vagy nyolczszor odajegyezhettem nevemet tánczrendjébe. Ki v-heti roszt neven, hogy nem is gondoltam Béla barátomra? Ha most történetesen visszakéri rugós kalapját, azt hiszem megütött volna a guta. Szerencsére jól találta magát a terített asztalnál, legalább nem mutatta magát a tánczteremben.

A bálnak vége volt.

Azok, kik a végét is bevárták, gyorsan oszolni kezdtek. Ő is elhagyta mamájával a termet. Kegyesen elfogadva kiejéretemet. Csak a lépcsőn gondoltam megint Bélára, de hol találjam most a kifelé tolnók tömegében, mikor a két hölgy oldalához voltam lánczolva?

Aztán minek is? hisz nála van saját köcsögöm s az ő nemez kalapja. Mit tehettem egyebet, minthogy rugós kalapjával menjek szállásomra? — Az előcsarnokban fel akartam tenni, de mi dolog? nem akar fel pattanni.

Hölgyeim háta megélt még nagyobb erővel ismételt kísérleteimet, — de hasztalan. E közben a főlépcsőre érkezünk, odatartom a kalapot a köcsösilárhoz s borzasztó felfedezéshez jutok: az ócska portéka feneke a karimához volt közvetlenül odaenyezve, az oldalrésze s a gépezet merőben hiányzott. Halkan káromkodtam magamban. Mi lesz ebből? Fedetlen fővel jöttem le a lépcsőn az emberek azt hitték, hogy elment az eszem.

Szorult helyzetemben ilyenformán vigasztaltam magamat: „még egy lépcsőfordulat, aztán gyorsan elbucuzok s meg vagy mentve, a nők egy perc alatt bennt lesznek a kocsiiban, akkor az enyvezett kalapfeneket zsebkendővel fejedhez kötöd s hazainalsz.”

Leent is voltunk már. Tanczosnóm ovatosan szája elé tartott zsebkendőjéből ezt susogja: „induljunk! nem nyujtáná a karját mamának?”

Kövé meredtem, de mielőtt összeszedhettem volna magamat, a két nő már „megosztott” karjaimon s a szobadban voltunk. A hűs éji szellő arczomra csapkodta rendetlenül összekuszált fűrtimet, de én az enyvezett kalapfeneket negédesen kézben tartottam.

A hölgyek néhányszor csodálkozva néztek hol reám, hol egymásra. Mintha kérdezték volna, „hát ezt mi lelte, hogy nem teszi fel kalapját?”

Kinos vándorlásom volt a főtéren s néhány sötét sikátoron át, míg végre szállásukhoz értünk. A mama nagy kapukulesot vett selyemruhája zsebéből, én kiragadtam azt kezéből s mohón dugtam a kulekalyukba, a közben a nyomorult kalaproncsot kiejtettem, melynek összeenyvezett részei szétváltak s egy sötét korong tova gurult az uton.

„Elhullatott valamit” — kiáltott fel mama és leánya egyszerre.

„Szót sem érdemel” kétszer is felelém én gyorsan s gonosztovhöz illő izgatottsággal toltam be őket az ajtón, mert kitelt tőlök, hogy segítségemre jönnek a keresésben s még felfedezik titkomat... Gyorsan ragadtam fel a járdáról a kalapkarimát s hazanyargaltam.

Másnap néhány nem épen hízog sor kíséretében visszaküldtem Bélának, megjegyezve, hogy „a fenekét megkeresheted a bodzafa-utczában.”

Alig távozott küldönczöm, mikor egy hordár nyitott be s a nagy gondossággal becsomagolt — kalapfeneket tette asztalomra. Az ő gyöngéd keze írta hozzá e sorokat: „Mégis igazunk volt az este, visszatért, megtaláltuk az elveszett tárgyat. Sajnálunk volna, hogy miattunk kára legyen...”

Ezek voltak az utolsó sorok, melyeket tőle valaha láttam. Azt hiszem, neveltségessé váltam előtte.

Rundschau.

## KÖZGAZDASÁG.

### A penészes borok javításáról.

Ha a már kiejert bor penész-dohos izzt kapott, ez mindig csak a hanyag pinezekezelésnek kifolyása, a menyiben az üres hordók ép és tisztán tartására semmi gond semfordítottat.

A bor a penész izzt akkor kapja meg, ha azt tisztátalan vagy penészes hordóba fejtjük. Ha e hordó penészes volt, akkor a kiforrzás és kimosás nem elegendő, hanem azt töményített kénssavval kell kezelni a következő módon: A száraz hordóba öntünk 40—50 dekagramm kénssavat 1.85 fajsúlylyal. Erre a hordót jól bedugaszoljuk és huzamosabb ideig gurítjuk a végre, hogy a kénssav a hordó belső falait mindenütt érintse. A kénssav a hordó egészségének farészét nem bántja, hanem a penészes vagy korhadt részeket támadja meg és a penészt megsemmisíti. Ezután a hordót tiszta hideg vízzel többször kiöblítjük, hogy a kénssav eltávolíttassék. Erre öt liter vízben feloldunk 30 dekagramm oltatlan meszet és ezen oldattal a hordót újra kimoszuk, hogy a kénssav utolsó részei is megköttessenek, mire a hordót tiszta hideg vízzel mindaddig öblítjük, míg tiszta víz folyik belőle.

Egy másik módja a penészes hordók kitisztításának az, ha a hordó egyik felekét felnyitjuk és a penészes részt gömbölyű kaparóval lekaparjuk, aztán forgácsolással kitüzeljük és éles kefével jól kimossuk. Ha ez nem volna elegendő, akkor az egész hordót oltott mésszel kenjük be. Kiszáradás után pedig tisztára kimossuk, befenekeljük és gözzel vagy forró vízzel kiparoljuk és párlás után másodnapra friss vízzel addig öblítjük, míg tiszta víz jön ki belőle.

Penészes ízű bort megjavítani már nehéz, de könnyebb arra törekedni, hogy a bor meg ne romoljon. Ily bort legbiztosabb francia mód szerint kezelni akép, hogy 600 liter borhoz veszünk 500 gramm tiszta, friss szagnélküli olajbogyó olajat és ezt a borral jól összekeverjük. Összekeverjük akképen, ha a bort új tiszta hordóba fejtve, melybe az olajat is töltjük, jól felkorbácsoljuk vagy ha a hordót egy negyed óráig fel és alá gurítjuk. Az olaj a borban szétoszlik és a penészes szagot magába veszi, majd idővel a felszínre száll a hounan vagy egy kaucukú segélyével leszívhatjuk vagy pedig egy mélyre leható tölesért illesztünk a hordó szájába és lassan s óvatosan tiszta bort töltünk a hordóba, mire a felszínen lévő olaj a hordó száján kiömlik.

Ez eljárás által a bor a legtöbb esetben elfogja veszíteni penészes ízét; de az olaj a borban lévő egyéb szagos és illó anyagokat is ránt magával és a bor ezáltal értékében veszt. Azért jól fogunk cselekedni, ha a bort újra tiszta, de kénezett hordóba fejtjük, vizaholyaggal megderítjük és derülése után más egészséges borral keverjük össze, hogy így eladásra vagy kimérésre ismét alkalmassá váljék.

Vannak egyéb módok is, melyek közt még megemlítjük a szénnel való kezelést. Tiszta fa- vagy állati szénét vegyítünk a bor közé, mely idővel leülepedik vagy derítés által lerántatik. De miként az olaj, ugy a szén is a penészes izen kívül még a borban lévő borzamatból is szokott bizonyos részt magával rántani, sőt többet mint az olaj; azért ennek használatát sem ajánljuk. (Vége köv.)

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY TÖRÖK BERTALAN.  
Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS.

## Id. Winkler János

NAGYENYEDEN.

Ajánlja tiszta, jóízű BORAIT, különösen magány-fogyasztóknak, 20, 25, 30, 40 kr literenként, — vidéki megrendeléseket pontosan esz-közöl 50 liter től felfelé, legillendőbb áron, hordókban. 1—3

Sz. 880—1888.  
tkvi.

### Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság által közzétetik, hogy

Bordea Jun és Bordea Sofia végrehajtónak Corehis George és Corehis Rafla végrehajtást szenvedő elleni 125 frt tőke, ennek 1885. évi június 13-tól járó 6% kamata, 24 frt 28 kr perköltségek és járulékaik behajtása végett topánfalvi kir. járásbírósg területéhez tartozó Topánfalva községi 485 sz. telekjegyzéknyelvben foglalati és 366 frtra becsült ingatlanok az 1881. évi LX. t.-ez. 156. §-a pontja értelmében és tartozékai, Topánfalva községben a községházánál megtartandó nyilvános bírói árverés

1888. évi november hó 26-án délelőtt 10 órakor becsáron alól a becsár 10 %-ának a bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adatni.

Vető köteles a vételárnak felét 15 nap alatt, más felét az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt és ugyan-ezen naptól számított 6% kamatokkal együtt a gyulafehérvári kir. adóhivatal 39423. számú igazságügy miniszteri letéti szabályrendelet értelmében lefizetni.

E hirdetményel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen tkvi hatóság és Topánfalva község előljárásnál tekinthetők meg.

Az árverési költségek 6 frt 50 krban állapítottak meg. Az árverés a topánfalvi 485 számú telekjegyzéknyelvben feljegyzendő.

A kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság.  
Abrudbányán, 1887. évi augusztus hó 27-én

Gelei,  
k. járásbíró.

Sz. 1827—1888.

j. ig.

### Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi ev. ref. Bethlen főiskola ital-mérési joga Henningfalva és Marosszentimre községekben együttesen, vagy külön az 1889-ik évre,

folyó hó 22-én délelőtt 11 órakor

a főiskola jog- és jószágigazgatóságának irodahelyiségében nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár Henningfalvára nézve 1050 frt. Marosszentimrere nézve pedig 150 frt. Bánatpénz ez összegek 10 %-ka.

Nagyenyeden, 1888. évi november hó 7-én.

Jog- és jószágigazgatóság.

## Felhívás a hölgyekhez!

DR. PLAUSITZ egészségügyi tanácsos úrnak sikerült az orvostudomány és vegyészeti segélyével egy arczbőrfinomító kenőcsöt feltalálni, melyet QUIRINI ALAJOS gyógyszerész úr és hitestitörvényeszéki vegyész, a m. k. kormánytól nyert szabadalom alapján állit elő.

Ezen kenőcs tulajdonsága, hogy öregebb hölgyeknél az arczrészek elsimítása által egészséges, üde és finom arczbört s így ifjabb kinézetet idéz elő. Ifjabb hölgyek arczbőrének szépségét és üdeségét rövid idő alatt hatványozza oly módon, hogy ezen tulajdonok fokozott mérvben késő évekig megmaradnak. Továbbá felülmulhatatlannak bizonyult mindennemű arczfoltok, szeplők és apró kelések ellen; mely hiányokat rövid használat után nem csak eltüntet, hanem az arczbőr finomságát és üdeségét is helyreállítja.

Az arczbőr rég elvesztett üdeségének, arczfestés káros hatásainak és a bőr mindennemű tisztatlanságainak eltávolítására egyedüli biztos hatással bíró szer. Jó szolgálatokat tesz továbbá a kéz bőr puhítására és finomítására nézve.

Főraktár egész Magyarország részére:

Budapest, Quirini Alajos Ujvilág-utca 2. szám.

1 nagy tégely Dr. Plausitz-féle kéz és arczkenőcs	— 80 kr
1/2 nagy tégely " " " " " "	— 50 " "
1 üveg arczmosóvíz " " " " " "	— 1. — " "
1/4 doboz rizspor fehér vagy rózsaszínű	— 40 " "
1/2 doboz " " " " " "	— 60 " "
1 egész doboz rizspor fehér vagy rózsaszínű	— 1.10 " "

Arak:

mind Dr. Plausitz találmánya. Minden tégelyhez egy használati utasítás jár. Figyelmeztetem a t. közönséget, hogy csakis az tekintendő Dr. Plausitz-féle kenőcsnek, melynek tégelyén „Quirini Alajos gyógyszerész” felirat bevésve van. 7—10

Az olvasni szerető közönség szives figyelmébe ajánlom. A hosszú téli estékre jól berendezett kölcsönkönyvtáramat, olvasás kivételére 3200 kötet magyar és német könyv áll rendelkezésre. Az olvasási díj nagyon csekély, a beiratás bármely nap megkezdhető.

## Wokál János

K Ö N Y V N Y O M D Á J A

mindenféle nyomtatványok,

ugymint:

eljegyzési és esketési jegyek, számlák, körlevelek, névjegyek, levélfejek,

hivatalos táblázatok, falragaszok, czégnyomati borítékok,

vásári, pénztári könyvecskék, utalványok, lapok és folyóiratok, bármily nagyterjedelmű munkákat

— minden nyelven —

a legdíszesebb kiállításban jutányos árak mellett állit elő.

Minden faju és nagyságu fehér, szürke, kék és szines

— irodapapírok, —

írónok és rajzeszközök, névnap és ujévi kártyák, mindennemű levélpapírosok, borítékok és mintazacskók, kitünő tenták fekete, karmin, kék és zöld színekben, vonalozók, háromszögek, rajzpapírosok, festékek és rajzkönyvek, mindennemű vonalozott üzleti és gazdasági könyvek

a legjutányosabb áron kaphatók könyvkereskedésben.

Raktárt tartok községek és egyesek részére

mindenféle hivatalos nyomtatványokból.

PAPÍR-, ÍRÓ- ÉS RAJZESZKÉREKESKEDÉS. KÖLCSÖNKÖNYVTÁR.